

[J. Oskar Andersen]

var ganske klare over, at det, som vi i og for sig principielt ansaa for det bedste og rigtigste, muligvis paa Grund af Stejlhed fra anden Side ikke var opnaaeligt. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Wiinblad sagde, at det, vi har understreget som det vigtigste, var at faa en ny Bygning paa et frit beliggende Sted, idet vi mente, at dette rummede de bedste Muligheder; men det viste sig ogsaa, da vi stillede os paa dette Standpunkt, at der ikke den Gang fra anden Side var Imødekommenhed overfor de Tanker, vi i saa Henseende havde. Vi var ogsaa vilige til at bringe økonomiske Ofre. For mit Parti har det ikke været det afgørende, om Planen blev noget billigere eller noget dyrere, naar blot Resultatet af Forhandlingerne blev en Plan, som gennemførte noget, der virkelig var brugbart, som virkelig var saadan, at man fik en Løsning af Museumsspørgsmaalet, som i saa høj Grad trænger til at blive løst. Og vi betragter det stadig i den Grad som en Æressag for Nationen, at vi vilde betragte det som noget — ja, jeg kan sige: Fedteri, hvis man her i Rigsdagen, naar der forelaa en Plan, der virkelig var gennemførlig, vilde modsætte sig den, fordi den var noget dyrere. Jeg mener, at man her bør gaa med til at ofre en større Pengesum, hvis det virkelig derigennem er muligt at naa til det ønskede Resultat. Jeg gentager, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg betragter de Samlinger, vi her har, ikke blot som Beviser for, at den danske Nation gennem Tiderne har været en Kulturturnation, men tillige af største Vigtighed, fordi de beviser vor Odelsret til det gamle danske Land, ogsaa Sønderjylland, og at det netop derfor er af stor Vigtighed, at vi naar til en Ordning og en Redning af disse Samlinger, inden det bliver for sent.

I forrige Samling stillede vi derfor fra vor Side principielt Forslag om, at man ved Forhandling med Københavns Magistrat — som man maatte formode var interesseret i, hvordan disse dyrebare Skatte var installeret, og hvordan der blev Adgang til dem for tilrejsende fra Udlandet og fra Provinsen — skulde se ved Mageskifte at naa til at faa en brugbar, god og smukt beliggende Grund. Det vil være alle Folketingets Medlemmer bekendt, hvorledes dette Ønske strandede paa Uvillie fra Regeringens Side. Regeringen ønskede ikke at indlade sig paa Mageskifteforhandlinger med Magistraten, saaledes som vi havde ønsket det. Da Lovforslaget igen i

denne Samling blev forelagt, og Ministeren igen havde udtalt sig imod at betræde denne Vej, sagde jeg, at efter min Formening var det da den nærmest liggende Vej at gaa for at naa den bedst mulige Løsning af Spørgsmaalet at tage Rosenborg Tanken op. Men jeg vil her gøre opmærksom paa, at det er, hvad jeg vil kalde en Tilsnigelse, naar der i Mindretallets Betænkning stadig opereres med Rosenborgplanen som identisk med den Plan, som jeg meget vel ved, at det ærede Medlem Hr. Zahle har haft Interesse for, nemlig at lægge Museet paa et Sted i Rosenborg Have, hvor det vilde komme til at ligge for nær ved Rosenborg Slot, saaledes at det i arkitektonisk Henseende vilde være en Vandalisme, og paa et Sted, som blev fraraadet af Arkitekt Mogens Clemmensen. Naar jeg taler om Rosenborgplanen, taler jeg selvfølgelig om den Plan, som af Direktøren er blevet betegnet som en fuldkommen ikke blot brugbar, men ideel Plan for Museumsbygningen. Planen gik ud paa at lægge Museet frit ude ved Sølgade, saaledes at det ikke paa nogen Maade inkommoderede Rosenborg Slot, og saaledes at vi fik en Museumstotalitet, som vilde have været af største Betydning, og saaledes at det hele var samlet i smukke Omgivelser. Derfor stillede vort Parti sig ved denne Samlings Begyndelse saaledes, at vi rakte Hænderne ud for at opnaa Samling om dette, men vi hørte ikke noget som helst hverken fra det ærede Medlem Hr. Zahles eller fra Socialdemokratiets Side, saa jeg maa betragte de Udtalelser, der er fremsat i Mindretallets Betænkning — om den store Forhandlingsvillighed, der har været fra den Side —, som noget, der viser, at man ikke lægger Vægt paa, om Ordene dækker Indholdet. Men vi gik, da der fra socialdemokratisk Side var fremkommet Ønske om at tage Planen om en Henvendelse til Magistraten op igen, med til i Udvalget at rette det Spørgsmaal til Københavns Magistrat, om man eventuelt vilde sælge os en Grund for en saadan Pris, at det var muligt at gennemføre en Nybygning der, idet vi samtidig gjorde opmærksom paa, at man eventuelt vilde blive nødt til, naar man vilde have en Museumsbygning paa et frit beliggende Sted, at opføre den i Rosenborg Have. Det Svar, vi fik fra Magistraten, var af en saadan Art, at der ikke kunde være Tale om at indlade sig paa det. Jeg har i Udvalget sammenlignet det med det, der sker i større Forretninger i Januar Maaned, at